

מ"ת 54373/06 - מדינת ישראל נגד סטיין וורקנר

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 54373-06 מדינת ישראל נ' וורקנר(עוצר)
תיק חיזוני: 448037/2021

בפני כבוד השופט איל כהן
מباحثת מדינת ישראל
נגד סטיין וורקנר (עוצר)
משיב

החלטה

לפנינו בקשה המשיב לעיון חוזר בהחלטת כב' השופט אבן מיום 30.6.21, בה הורה על מעצר המשיב עד לתום ההליכים (להלן גם: "ההחלטה").

בתמצית אצין כי נגד המשיב הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירות תקיפת שוטר, תקיפה הגורמת חבלה, איומים והזק בזדון. על פי האישום, ביום 20.6.21 בשעת ערב, התקבל דיווח על אודות אירוע דקירה ביבנה. בחולף שלוש שעות לערך, נסעו השוטר פאר ושני מתנדבים בניידת, בניסיון לאתר מעורבים באירוע. כשהבחינו במשיב, אשר סברו כי נזכר באירוע, יצאו מן הנידית לעברו. פאר הזדהה בפני הנאשם כשוטר באמצעות תעודה. שני המתנדבים לבשו מדי משטרת. משבקש השוטר מן הנאשם להציג תעודה זוותה השיב המשיב כי אין בידו צזו. המשיב ציין את שמו בمعנה לשאלת השוטר. בשלב זה הודיע השוטר למשיב כי הוא מעוכב לתחנה לחקירה בגין תקיפה. בתגובה צעק המשיב "אין לי כלום" ודחף את השוטר. השוטר ביקש לTrap את ידיו והודיע לו כי הוא עצור. בתגובה היכה המשיב את השוטר בפיו במכת אגרוף. השוטר והמתנדבים השתלטו על השוטר באמצעות הפעלת כוח, תוך שהוא ממשיך להתקנedge ולתקוף את השוטר בידי רגלו. המשיב פגע בפניו של השוטר ושבר את משקפיו. כתוצאה לכך נגרמו לשוטר דימום בשפתיים ופצעים מדמים ברציפות. לאחר שעלה בידי השלשה לכבלו אים עליהם המשיב באמרו מספר פעמים "אני אזין אתכם" ו"אני אוריד אתכם".

בית המשפט ציין בהחלטתו הנ"ל, בין היתר, כי קיימות ראיות לכואורה נגד המשיב, ללא חולשה ראייתית כלשהי והורה על מעצרו לאור מסוכנותו. עוד ציין כי גם אם יצא מהנחה לפיה הנאשם היה קרוב באירוע שקדם למפגשו עם השוטרים ואף אם שגו השוטרים בכך שביקשו לעכב את הנאשם, הרי תגבורתו לכך, שבאה לידי ביטוי בעבירותו בהן הנאשם, "איננה מידיתית באופן קיצוני".

בקשה לעיון חוזרטען הנאשם כי לאחרונה נעצר דוד אברהם (להלן: "האחר") והוגש נגדו כתוב אישום בגין החזקת סכין ופצעה כשהעברי מזוין, בשל כך שזכר את הנאשם באירוע הדקירה. אין חולק כי الآخر עצרו בשלב זה עד

עמוד 1

להחלטה אחרת, לאחר שנמצאו ראיותلقואורה להוכחת המוחש לו (מ"ת 21-07-58030 - החלטה מיום 21.8.5.).

לווז טענת המשיב בבקשתו הוא, כי חומר חקירה חדש מושא כתוב האישום נגד האחדר, לא עומד בפני הצדדים ובית המשפט, בעת שנייתה ההחלטה מושא התביעה שלפני. מדובר בעובדות חדשות המלמדות על כי המשיב עוכב לחקירה בגין תקיפה, כשהוא למעשה קרבן אירוע הדקירה. מכאן מחויבת לשיטתו "התבוננות אחרת" שכן "המוסיקה השתניתה", בהתאם יש להורות על שחרורו בתנאים.

בדיוון שהתקיים שב ב"כ המשיב על טיעונו זה והפנה לד"פ של השוטר פאר, המלמד לכואורה כי מלכתחילה היה ברור לו כי המשיב הוא קרבן הדקירה. עיקוב המשיב היה שלא כדין והדבר משליך על חוקיות מעצרו, שאין מידתי ואין מתישב עם הגנה מן הצד.

המבקשת השיבה, בין היתר, כי יש להבחן בין אירוע הדקירה ולבין קורות המפגש המאוחר יותר מושא כתוב האישום. עוד הפניה למסוכנותו של המשיב הנלמדת גם מעברו הפלילי, ומכך כי העבירות מושא האישום בוצעו לכואורה עשרה ימים לאחר ששיטם לרצות מסר בן 17 חודשים.

לאחר ששמעתי בקשבר רב את טיעוני הצדדים ובחנתי את חומר הראיות, מצאתי כי דין התביעה להידחות.

בכל הכבוד והענווה, לא מצאתי אלא לאמץ את כל קביעותו של כב' השופט אבןון בהחלטתו. המשיב בחר מטעמי להתעלם משני נתוני יסוד הכרוכים זה בזה והמשמעתיים את הקרקע מתחת לבקשתו:

האחד- עניינו בקביעת השופט אבןון לפיה "... **לצורך הדיון היום, יהיה מוקן לצתת מנקודת הנחה לפיה...המשיב הוא קרבן לאירוע שהתרחש עובר לעיכובו ולמעצרו בידי השוטרים.**"

האחר- אבחנה ברורה, בזמן, במקום ובמהות, בין אירוע הדקירה לאירוע מושא האישום, והמשמעות העולות מכך. דברי כב' השופט אבןון לעיל, הרי גם אם היה העיכוב שלא כדין, עסוקין בתגובה אלימה ובלתי מידתית באופן קיצוני.

cidou, הצדקה לעין חוזר ולשוני ההחלטה בהתאם, מתגבשת עם גילוי עובדות חדשות. העובדות החדשות בנסיבות הן תיעוד ראייתי והגשת כתוב אישום נגד האחדר (גם) בהתאם לו. אלא שברק כשלעצמם לא סגי.

כב' השופט אבןון ממליל יצא מהנחה לפיה המשיב היה קרבן לאירוע הדקירה. משכך, האשמה האחר באותה דקירה והפניה לראיות המצביעות על אפשרות זו אינה מעלה ואני מורידה. אף אין בה כדי לגרוע מן החומרה העולה מביצוע העבירות מושא האישום, אותן ביצע לכואורה המשיב, כמו גם מהיותם נפרדות מאירוע הדקירה. תקיפת השוטר, שבירת משקפיו והשמעת איזומים כלפי אנשי המרות אינם מענה ראוי והולם לעיכוב שלא כדין, ככל שאירע (זואת מבלתי שקבעתי כי כך היה).

הסניגור המלומד כרך מטעמי בין האירועים, מעבר לנדרש ולמצודק, מעבר לפני הנרטיבי גרידא. המשיב לא נעצר בגין תקיפת الآخر באירוע המוקדם (לכל היותר עוכב בשל כך), אלא בגין תקיפתו את השוטר, באירוע המאוחר.

לא מצאת בוחומר הראות דבר מה שיש בו כדי להוכיחו ולא במעט מקביעותיו של כב' השופט אבנון. ה"מוסיקה" לא השתנתה בדברי הסניגור, אלא נותרה צורתה כשהייתה. עניין לנו בשני אירועים בזה המוקדם הוואשם האחר ועודו נתן בمعצר. בזה המאוחר הוואשם המשיב ומן הדין כי יותר במעצר. זוomidiyot הרואה בנסיבות ואין בילתה. מミലא מתחזקת מסקנה זו לאור מיהות המשיב ועבורי הפלילי. נתונם עליהם לא חלק הסניגור גם עתה.

אשר על כן לאור כל האמור, דין הבקשה להידחות וכך אני מורה.

ניתנה היום, כ"א אלול תשפ"א, 29 אוגוסט 2021, במעמד
הצדדים.